

MIR

Американський атомний підводний човен

USS Kamehameha (SSBN-642)

CAT.NO.350-029

SCALE 1:350

American Nuclear-powered Submarine

Підводні човни типу «Бенджамін Франклін» - серія з дванадцяти американських стратегічних атомних підводних човнів другого покоління. Третя серія атомних підводних човнів з балістичними ракетами типу «Лафайет». Човни озброювалися шістьма балістичними ракетами «Поларіс А3». На початку 1970-х всі човни були переозброєні ракетами «Посейдон», а на початку 1980-х років шість човнів отримали ракети «Трайидент-1». Разом з підводними човнами типів «Джордж Вашингтон», «Етен Аллен», «Лафайет» і «Джеймс Медісон» в 1960-х роках «Бенджамін Франклін» склали флот з 41 ракетноносія ВМС США. Човни були названі на честь видатних діячів американської історії і отримали прізвисько «41 на сторожі Свободи».

На ракетноносцях типу «Бенджамін Франклін» була застосована технологія покриття турбінної установки і механізмів головних турбозубчатих агрегатів звукопоглинальним матеріалом, що дозволило знизити рівень шуму човна. В іншому, підводні човни цього типу повторювали конструкцію першої серії човнів типу «Лафайет».

Човни будувалися двома підсеріями по шість човнів. SSBN 640-645 були замовлені флоту в 1962 році, SSBN 654-659 були замовлені на рік пізніше і будувалися по трохи зміненому проекту. Будівництво човнів велось в 1962-1967 роках на верфях Electric Boat (сім човнів), Newport News (чотири човни) і Mare Island (один човен). Останній човен цього типу - Вілл Роджерс (SSBN-659) був передан флоту 1 квітня 1967р.

Всього було побудовано 31 човен трьох серій.

За рахунок фактично однокорпусної конструкції човни вийшли меншими за габаритами, ніж ракетноносці другого покоління СРСР. Також вони перевершували радянські човни за параметрами шумності. Підводні човни СРСР були краще пристосовані для експлуатації в Арктиці і мали ракети з міжконтинентальною дальністю стрільби. Американські ж ракети «Посейдон» і «Трайидент-1» мали меншу дальність, але оснащувалися розділяючою головною частиною з блоками індивідуального наведення. За рахунок кращої конструкції, спеціально побудованої інфраструктури і налагодженої організації бойового патрулювання, американські човни в 70-х роках експлуатувалися з коефіцієнтом оперативного напруження 0,5-0,6. У радянських човнів цей коефіцієнт не перевищував 0,24.

Кожен човен комплектувався двома екіпажами - «синім» і «зеленим», які поперемінно виходили в море. Човни мали 100-добовий цикл оперативного використання: 68 діб на бойовому патрулюванні і 32 діб на ремонті в базі. Капітальний ремонт проводився в середньому раз в 5-6 років. В процесі цього проводилася заміна активної зони реактора, а також, як правило, модернізація ракетного комплексу і радіоелектронних приладів.

В результаті укладення угоди щодо скорочення озброєння СНС-II і вступу в дію нових човнів типу «Огайо» підводні човни типу «Бенджамін Франклін» у 90-х роках стали виводитися зі складу флоту.

Після виведення зі складу флоту два ракетноносці (Камехамеха і Джеймс Полк) були переобладнані для проведення спеціальних операцій.

Замість демонтованих шахтних пускових установок балістичних ракет були обладнані відсіки для розміщення підрозділів розвідників-диверсантів (до 180 осіб) і шлюзові камери для забезпечення виходу водолазів з човна в підводному положенні. На легкому корпусі були встановлені дві док-камери DDS, в кожній з яких може транспортуватися по одному підводному засобу руху Mk8 або Mk9, або надувному човну типу RIB.

Човни активно використовувалися для таємних операцій.

The Benjamin Franklin-class submarine was a group of US ballistic missile submarines that were in Navy service from the 1960s-2000s.

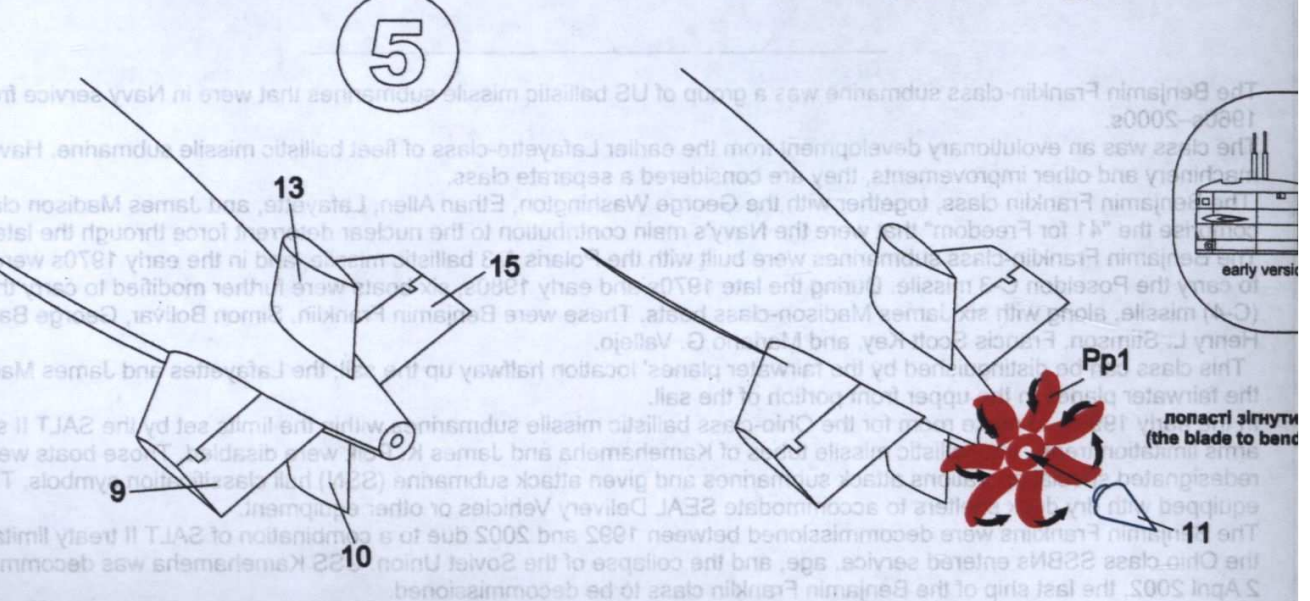
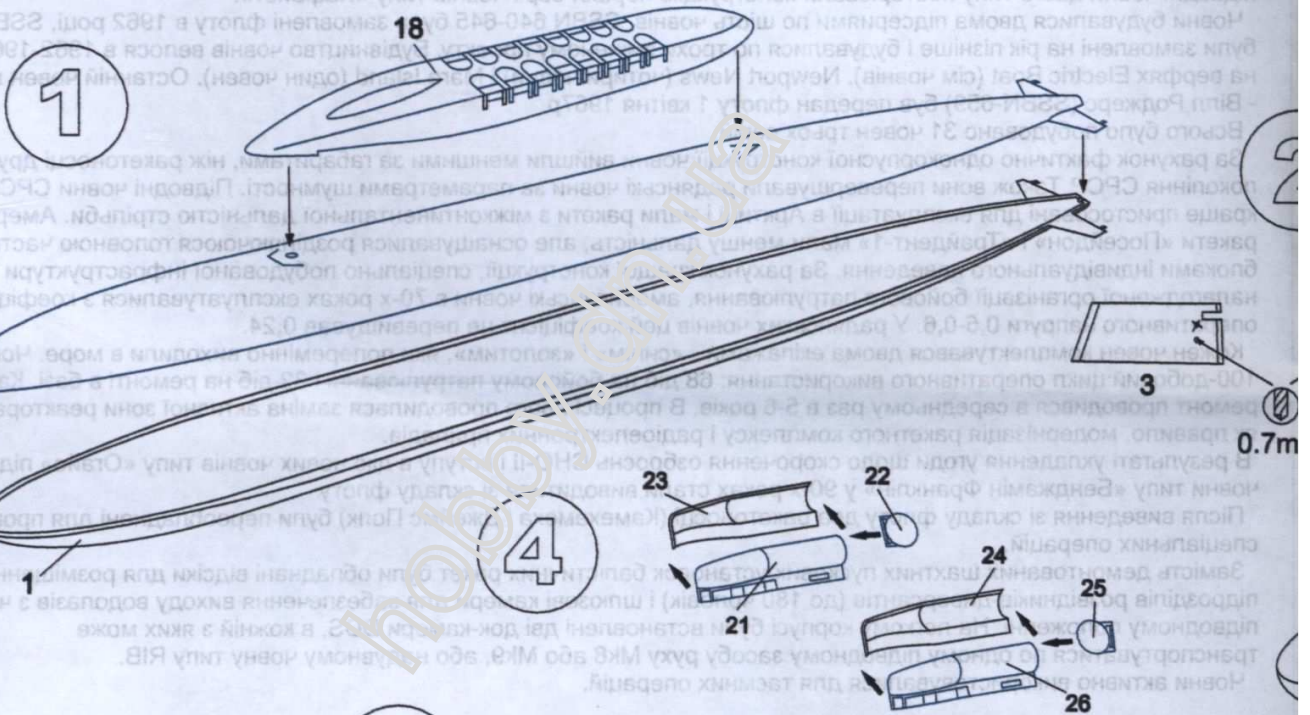
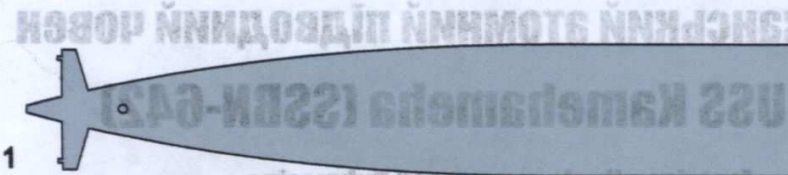
The class was an evolutionary development from the earlier Lafayette-class of fleet ballistic missile submarine. Having quieter machinery and other improvements, they are considered a separate class.

The Benjamin Franklin class, together with the George Washington, Ethan Allen, Lafayette, and James Madison classes, comprise the "41 for Freedom" that were the Navy's main contribution to the nuclear deterrent force through the late 1980s. The Benjamin Franklin-class submarines were built with the Polaris A-3 ballistic missile, and in the early 1970s were converted to carry the Poseidon C-3 missile. During the late 1970s and early 1980s, six boats were further modified to carry the Trident I (C-4) missile, along with six James Madison-class boats. These were Benjamin Franklin, Simon Bolivar, George Bancroft, Henry L. Stimson, Francis Scott Key, and Mariano G. Vallejo.

This class can be distinguished by the fairwater planes' location halfway up the sail; the Lafayettes and James Madisons had the fairwater planes in the upper front portion of the sail.

In the early 1990s, to make room for the Ohio-class ballistic missile submarines within the limits set by the SALT II strategic arms limitation treaty, the ballistic missile tubes of Kamehameha and James K. Polk were disabled. Those boats were redesignated special operations attack submarines and given attack submarine (SSN) hull classification symbols. They were equipped with dry deck shelters to accommodate SEAL Delivery Vehicles or other equipment.

The Benjamin Franklins were decommissioned between 1992 and 2002 due to a combination of SALT II treaty limitations as the Ohio class SSBNs entered service, age, and the collapse of the Soviet Union. USS Kamehameha was decommissioned on 2 April 2002, the last ship of the Benjamin Franklin class to be decommissioned.

of the model

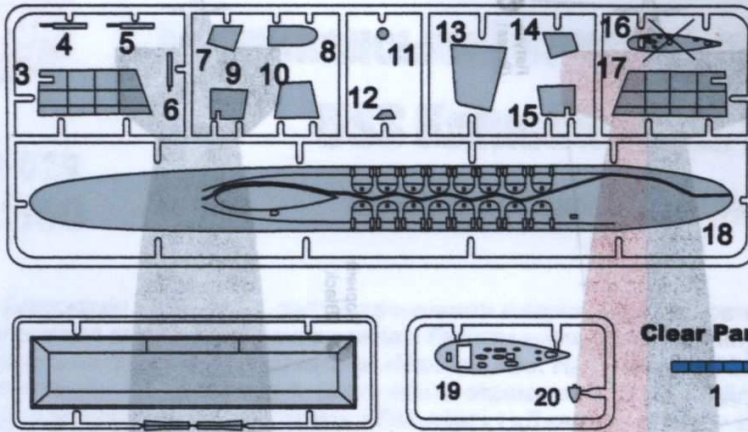
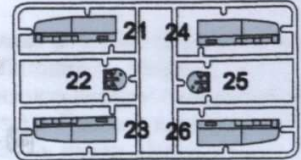
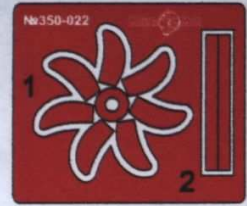
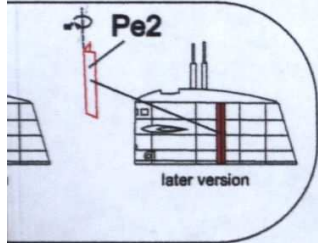
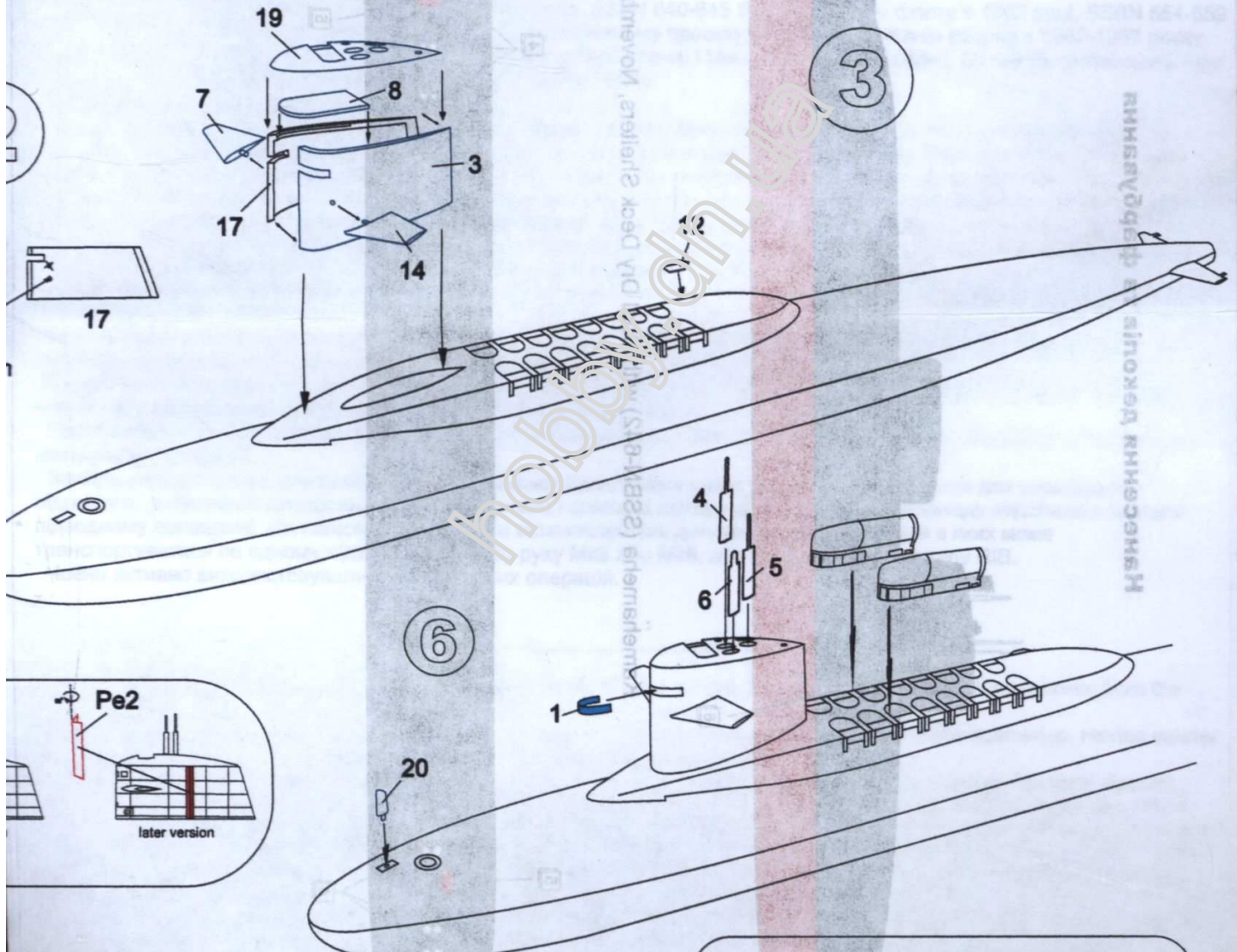

Photo Etched Parts

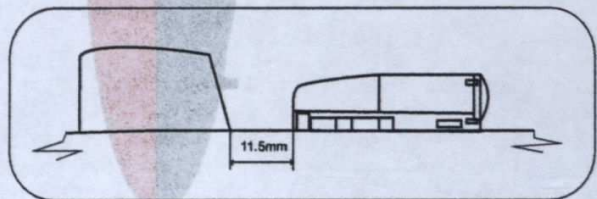

Clear Parts

1

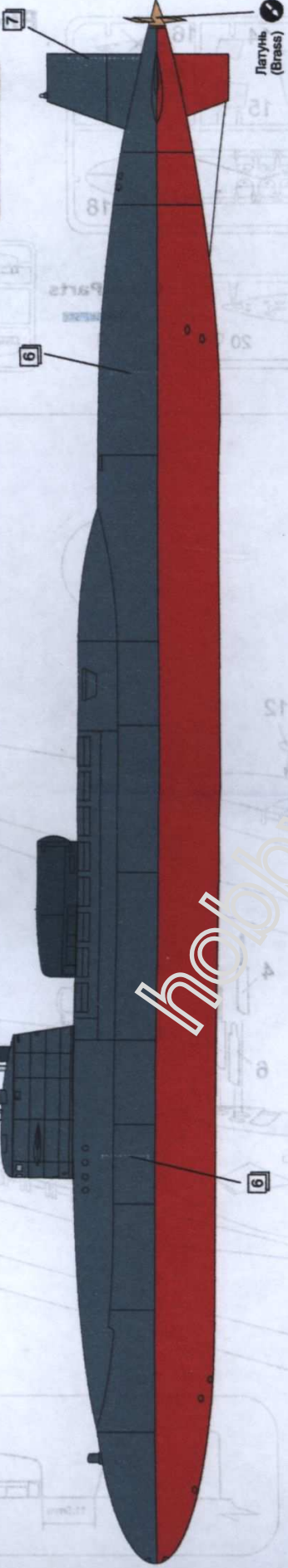

після монтажу
after installation

Нанесення деколів та фарбування

Камекамега (SSBN-642) with Dual Deck Shelters, November 1993

Латунь
(Brass)

Чорний
(Black)

5

4

5

4

E-mail: info@mikro-mir.com
mikromir.dnopr@gmail.com
www.mikro-mir.com